

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI AR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lípót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukés és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukés M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

82. szám.

Brassó, Kedd, július 20-án.

II. évfolyam 1886.

Edelsheim nyugdíjazva.

Budapest, július 17.

Báró Edelsheim-Gyulay Lípót, országos főhadparanasnok, lovassági tábornok, legfelsőbb helyen nyugdíjaztatásért folyamodott. — De hát miért?

Hisz kora miatt ugyan elbirja még a szolgálót, mert alig haladta túl a hatvan évet. Ép, erőteljes ember, a ki könnyedén viseli még a kardot.

Negyvennyolcz évig szolgálta háboruban és békében hazáját és királyát; a hadsereg egyik legkiválóbb tagjává küzdötte fel magát, kibe bizalmat helyezett legfelsőbb hadura s a monarchia népe.

Különösen bizalommal viseltetett iránta a magyar nemzet, mely iránt ő mindenkor rokonszenvet és barátságot tanusított. Szerették őt, mert össze tudta egyeztetni a polgári elemet a katonai elemmel.

Annál meglepőbb, hogy azon férfiu, a ki hivatala lett volna még fontos katonai szolgálatokat tenni a monarchiának, nyugdíjaztatja magát.

Itt fontos, igen mélyre ható okoknak kell lenni. S a ki csak kissé visszagondol a közel multra, a ki csak visszaidézi emlékébe azon kinos esetet, melyet Janszky tábornok meg gondolatlansága előidézett, az sejteni fogja az okot, mely miatt a hős főhadparancsnok nyugalmába vonul.

Kétségtelen, hogy ez összefüggésben van azon szerencsétlen Janszky-esettel, mely anyira felzaklatta a magyar nemzet kedélyét.

Edelsheim-Gyulay akkor egyetértett Tisza miniszterelnökkel, a ki szemben Janszky kvalifikálhatatlan magatartásával, ország-világ színe előtt helytelenítette ezt.

Edelsheim-Gyulay s Tisza Kálmán miniszterelnök között a legszívélyesebb, mondhatnók bizalmas viszony áll fenn, a mi kizárja egyszersmind annak lehetőségét, hogy a nyugdíjazásban politikai okok szerepelnek részünkről. Sőt épen ellenkezőleg. Mert a tábornok jó magyar érzelmű s bár ő maga nem tud magyarul, fiát magyarnak nevelte.

De itt épen az a hiba, hogy ő mint katoná nem védte meg a katonát, ha hibázott is. — Azóta az eset óta a főhadparancsnoknak csökkent befolyása felsőbb helyen. Néhány javasolt intézkedése visszautasított s őt magát

át akarták helyezni egy osztrák főhadparancsnokság élére. Csakhogy ez morális degradálás lett volna, mert a magyarországi főhadparancsnok a hadügyminiszter után a második rang s így — bár rangja ugyanaz marad — tekintélyben csökkent volna.

Mint Béla választása kard és korona között a történelemben, úgy neki is csak kettő között lehetett választania: vagy elfogadja át-helyezését, melyet ország-világ büntetésnek vett volna, vagy visszavonul nyugdíjba.

Ő az utóbbit választotta. Inkább lemond ambíciójáról, semhogy önértékében sértesse magát. Így tesz az önértékes ember, így tett Edelsheim-Gyulay is. Ezért folyamodott nyugdíjaztatásért, mely már be is következett.

A tábornok Magyarországon marad. Itt fog lakni közöttünk, megkedvelte ez országot és népét, melyben felismerte az őszinteséget.

Minden magyar ember örömmel üdvözli Edelsheim-Gyulayt, a volt katonát mint magyar mágúst. A magyar nemzet pártkülönbség nélkül elismeréssel és hálával tartozik neki, a ki áldozata lett irántunk tanusított rokonszenvének.

A kártyának, melylyel a főhadparancsnok vesztett, két oldala van. S ha megszorító reánk nézve már az egyik oldal, még megszorítóbb a másik.

Janszky tábornok, az oly gyorsan hirhedségre szert tett katona, a ki meg gondolatlansága által idézte elő az egész zavart, a ki tapintatlansága miatt annak idején szabadságolva lett, — most előléptetett. Eddig dandárparancsnok volt Budapesten, most hadosztályparancsnok lesz Josefstadtnban.

Azon határozott s kételyt sem fennhagyó fellépés után, melyet a magyar kormány ezen kérdésben tanusított, mindenki bizton hihette, hogy Janszky szabadságideje leteltével nyugdíjaztatni fog.

Ez volt az általános vélemény Magyarországon s ez kibékítette volna a nemzetet az ellenzék által oly nagyra fe fujt dologgal. Ily fordulatra nem lehetett előkészülve senki. Legkevésbé arra, hogy Edelsheim-Gyulay nyugdíjaztatása és Janszky előléptetése egyszerre történjék.

Igaz ugyan, hogy az előléptetések sorrendje szerint Janszkyt illette meg állítólag az avancement. Edelsheim helyére jött Peja-

csevics; ennek helyét Groy herczeg kapta, ez után pedig sorrend szerint Janszky következett az előléptetésben. Ez menti ugyan az eljárást, de nem az első eset lett volna itt a mellőzés.

Csakhogy — fájdalom — vannak odaát, tul a Lajthán még mindig körök, a melyek nem tanulnak semmit és nem felejtene semmit. Vannak még mindig olyanok, kik irigy szemmel tekintenek Magyarországra, melynek ártani mindig kedves multság nekik.

Megütkezésel fogadjuk ugyan Edelsheim nyugdíjazását és Janszky előléptetését, ámde nem nyugtalankodunk, nem aggódunk.

Bizunk kormányelnökünk bölcsességében és erélyében, hogy — úgy mint eddig — ezután is tudni fogja megvédeni Magyarországot tekintélyét szemben rosszakaratu áskálódásokkal.

Tisza Kálmán mögött az egész nemzet áll egy szívvvel, egy lélekkel. Ha arról van szó, hogy az állam tekintélyét kell megvédeni, — nincs pártkérdés. Már pedig Tisza megmutatta, hogy meg tudja védeni.

Belföld.

Edelsheim Gyulay báró orsz. főhadparancsnok nyugdíjazva van. Ez ma a legfontosabb politikai esemény Magyarországon. Az eset kapcsolatos a Janszky ügygel s mindenütt kinos feltűnést keltett. Ő felségének Edelsheim-Gyulay báróhoz intézett kézirata a legkegyteljesebb szavakban ad kifejezést a királyi elismerésnek Edelsheim-Gyulay br. 48 éves katonai tevékenysége fölött. — A báró különben nem hagyja el a magyar fővárost. Budapesten villát vett s szeptemberben végleg odamegy lakni.

A legfelsőbb királyi kézirat következőképen hangzik:

„Midőn kérelmének eleget téve, jól kiérdemelt nyugalmába helyezését elrendelem, teljes elismerésemel nyilvánítom önnek egy háboruban, mint békében odaadással tanusított sok évi és kiváló szolgálataiért, különösen megemlékezvén lovasságom kiképzése körül szerzett érdemeiről és elismerésem látható jeléül önnek Lípót-rendem nagykeresztjét, e rendjel kis-keresztjének ékítményével, díjmentesen adományozom.”

Edelsheim Gyulay báró helyébe Verőczy gróf Pejacsevich Miklós, cs. kir. kamarás és titkos tanácsos, a lovasság felügyelője, a 4. hadtest parancsnokává és budapesti főhadparancsnokká már kinevezetett, évek során át tanusított odaadó és sikeres tevékenysége fölötti legmagasabb megelégedés kifejezése mellett. Helyébe Croy herczeg a lovasság főfelügyelőjévé s ennek helyébe Janszky vezérőrnagy a X. gyalogsági hadosztály parancsnokává neveztetett ki. E parancsnokság székhelye Josefstadtn (Csehország).

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A szegénység átka.

— Regény. —

Írta: Brankovics György.
(Folytatás.)

— Hogyan? — kérde szeliden a fejedelemasszony. — Hiszen a boríték s a papiros a gróf uré, a névaláírást pedig összehasonlítottam a nálam levő korábbi leveleinek aláírásaival és egy hajszálnyi különbséget sem találtam a két aláírás között. Aztán a levelet is excellenciád komornoka Ferencz hozta; végre pedig itt volt maga Zólyomy Sándor s láttam a huszezer forintot, melyet Sarolta hozományának részleteként át méltóztatott neki adni.

— Gazemberek . . . ! — mondá, homlokáról a hideg izzadságot letörölve, a gróf. — Ferenczet már nyolcz nap előtt elkergettem, s a huszezer forint . . . No, de a ki utoljára nevet, az nevet legjobban.

— De az aláírás, az aláírás!

— Annyira hű utánzat, hogy magam sem tudnám megkülönböztetni saját kezem vonásától.

— Beláthatja tehát, gróf ur, — védekezék tovább mater Dolorosa — hogy részemről a kételkedés nem volt semmi ok. Én elbucsúztam szegény Saroltától, megbocsátottam neki s megáldottam őt és vőlegényét.

— Az ön áldása kárbavész, mater Dolorosa, mert lóhátra ültetem az egész rendőrséget s elfogatom mind a kettőt.

— Az Istenért! — esengé, kezeit összekulcsolva Dolorosa. — Csak nem fogja zárdánk jó hírnevét kockára tenni!

— Eh, vigye el az ördög az önök zárdáját! — fakadt ki Ösdy gróf s a matert, a ki az ördög említésénél keresztet vetett magára, úgy a faképnél hagyta, akár csak szent-Pál az oláhokat.

Az utcára érve, már ott állott a zárdá előtt a saját fogata is. Kifizette tehát a bérkocsist és kivette az óráját.

— Fél hét, — mondá csendesen; — mire a rendőröket utnak indíthatják, legalább is fél nyolcz lesz. Ötnegyed órai előny: nagyon sok! Lovaim azóta nyergelve állnak, embereim rögtön indulhatnak. Jobb lesz, ha magam üldözöm s fogom el őket. . . . Haza, sebesen! — parancsolá a kocsisnak.

A sebes hajtás azonban nem sokat használt. — Nagy baj volt odahaza. A lovászok, a vadász, a komornok, az inas, a huszár, kezöket tördelve szalagáltak egyik istállóból a másikba, s midőn Ösdy gróf palotájának udvarába lépett, csupa kétségbeesett arccal találkozott.

— Mi történt? — kérde, rosszat sejtve, a fejébe siető vadászot.

— Kegyelmes ur, — válaszolá a vadász, — a háfaslovak közül csak kettőt lehet felnyergelni, a többi hasznavehetetlen.

— Mit mondasz?

— Csodálatos, de tény, hogy nyolcz ló sántit, még pedig mindegyik a hátsó ballabára.

— Ördög és pokol! hát minden ellenem esküdött ma? . . . Ti kutyák! — kiáltá a remegő lovászokra — kinek a munkája ez? valljátok be rögtön, vagy egytől egyig a börtönbe kerültök!

— Én tiz év óta eszem a kegyelmes ur kenyerét, — szóla a többiek helyett a főlovász, — ismerem embereimet s jót állok értök, hogy ártatlanok! Ez valami új, valami ragályos betegség!

— Vezessétek elő a lovakat! — parancsolá a gróf.

A gyönyörű paripák egyenkint elléptettek a nagy ur előtt, de csak három lábón, mert a negyedikkel alig érinthették a földet. Meglátszott a nemes állatokon, hogy éles fájdalmuk lehet, mert nagyon szomorú pillantást vetettek a gazdájokra s csak erős nógatásra léptek egyet-egyet.

Ösdy grófnak, a ki emberekkel szemben szívtelen és kegyetlen volt, úgy látszik, könnyű lopózott a szemébe, mert sietve elfordult és zsebkendőjével végig törölte az arcát.

— És ha az ég rám szakad, még sem engedek! — mondá magában, a lépcsőhöz érve, Ösdy.

Kálnoky és Bismarck találkozása. Kálnoky gróf közös külügyminiszter jelenlegi ischli tartózkodásának nincs egyéb célja, mint az, hogy reszortjához tartozó némely függő kérdések iránt előterjesztést tegyen az uralkodónak, nem is fog a miniszter ott két-három napnál tovább időzni. Hogy külügyminiszterünk mikor fog Bismarck herceggel találkozni, az még nincs végleg megállapítva; az azonban kétségtelen, hogy a két államférfi találkozni fog még pedig a legközelebbi napokban. A találkozás minden esetre Kissingenben fog megtörténni.

K ü l f ö l d.

A keleti válság. Oroszország magatartása a bolgár kérdésben sokkal mérsékeltebb lett. Török körökben ezt a másik két császárhatalom által a pétervári kabinetnél tett lépéseknek tulajdonítják; de másrésztől meg azt gyanítják, hogy Oroszország csak a vegyes bizottság munkálatainak befejezését várja be, hogy esetleges akciójára jogi alapot nyerjen. Ugy Törökország, mint Bolgárország ebben a kérdésben nagy óvatosságot tanusítanak és nem sietnek a bizottság munkálatait.

Lord Roseberry igen határozott tiltakozást intézett az orosz kormányhoz a batumi kikötőre vonatkozólag. Anglia kijelenti, hogy a berlini szerződés 59-ik cikke kötelező erejű Oroszországra nézve, nem engedhető meg tehát annak ellenkező magyarázata. Anglia az orosz lépést a szerződés flagrns megszegésének tekinti, mely ily módon egészen kérdésessé tétetik. Másrészt a többi hatalmak nagy közönyösséget tanusítanak a kérdéssel szemben. A porta eddig sem javaslatot nem tett, sem nem határozott.

A francia hadügyminiszter párbaja. Párisban július 27-én Boulanger hadügyminiszter és Lareinty senator közt párbaj ment végbe Maudonban. Először Lareinty lőtt, de nem talált, mire Boulanger a levegőbe lőtt. — A párbaj után Lareinty e szavakkal nyújtott kezét a hadügyminiszternek: „Sohasem vontam kétségbe sem lovagias loyaltását, sem bátorságát.” Boulanger erre azt válaszolta: „És én soha sem hittem, hogy ön engemet gyávanak tart, de szükségesnek láttam, hogy önnel kiálljak.” E nagy udvariassággal történt kibékülés után Lareinty és Boulanger visszatértek Párisba, hol a hadügyminiszter lelkes tüntetésben részesült.

Román lapszemle.

Következnek a kék-veres-sárga lobogó védelmére csinált Nro. II. és III. vezércikk a „Gazeta”-ban. „A brassói zsunik, a hunyadi parasztok, a szelistei ifjak, a besztercei növendékek azzal vádoltattak, hogy Románia színeit hordották. Tisza és hazai közegei nincsenek a magyar történészek kutatásainak magaslatán. Lám Réthy tanfelügyelő(?) még 1884-ben Budapesten a heraldikai társulat gyűlésén tartott felolvasásában szépen kimutatta, hogy Románia színei nem egyebek mint Erdély színei, melyeket az erdélyi románok vittek ki újabb időben Romániába.” Szép, hogy Réthynek egy tekintetben igazat ad a „Gazeta”; de téved a „Gazeta” midőn azt hirdeti, hogy az a felolvasó Réthy tanfelügyelő volt. Abban pedig meg a „Gazeta”-nak van igaza, hogy a kék-veres-sárga lobogó csak az unió, azaz 1859 után lett Románia lobogója; annak előtte Moldova lobogója: kék-veres, Muntenia azaz Oláhországé pedig a kék-sárga színekből állott.

Abbanis igaza van a „Gazeta”-nak, hogy 1848-ban a balázsfalvi gyűlésen már Erdély színeivel a kék-veres-sárga tüntettek az unió ellen, mit a „Gazeta” úgy fejez ki, hogy: „az itteni románok rántották elő a kék-veres-sárga lobogót a feledékenység öléből, a

— Kifoghat a kocsis? — kérde a komornok.

— Nem! Forduljon meg! A főlovász menjen állatorvosért. A két felnyergelt lovat pedig vezesse a vadász rögtön a bécsujhelyi vonal vámjához. Vigye el magával török pisztolyaimat is. Vigyázz mindenre. Reggelre itthon leszek. A titkár, ha egy negyedórán belül hazajön, siessen utánam.

— Hová?

— A rendőrséghez!

Ezzel visszaült a kegyelmes ur néhány percczel előbb elhagyott kocsijába s a fekete harisnyás komornok fejcsóválva nézett a tovarobogó kocsi után.

(Folytatása következik.)

Apróságok.

Az utcán.

A dajka kissé megezibálja a gondjaira bízott fiút, mivel az illetlenülül viseli magát. Egy arra menő a gyermek pártját fogja:

— Hallja lelkem, még sem szép, hogy maga egy ilyen apró gyermeket ver.

— Hát talán azt várjam, míg megnőnek?

Csak kitartás.

— Háromszor vallott ön kudarcot lopási kísérletével s mégis negyedszer is megpróbálta. Hát nem látta ön ebben a gondviselés intését?

— Elnök ur, ön ezt nem érti! Ha valakinek a mi üzletünkben nincs kitartása, akkor semmihez sem jut egész életében.

melyet a magyarok, székelyek annyira elfeledtek(?) volt, hogy muszka lobogónak nyilvánítottak. Jól van, engedjük meg, hogy a balázsfalvi gyűlés rántotta elő Erdély színeit a feledékenység kebeléből. Mit akart ezzel a balázsfalvi gyűlés? Nem állította-e szembe a kék-veres-sárga lobogót a magyar nemzeti lobogóval? Nem az unió tagadása volt e ez 1848-ban? Elteltek a viharos évek s midőn Erdély uniója 1865-n törvényes formák között újabban kimondatott, s a kék-veres-sárga lobogó 1859 óta Románia lobogója lett; mit jelent az erdélyi részekben a kék-veres-sárga lobogó mellett kardoskodás? Nézetünk szerint nem jelent egyebet, mint az unió tagadását, az unió alaptörvény elleni szakadatlan tüntetést Brassóban úgy, mint Beszterczén, Hunyadon és Szelistyén. Igen, de a „Gazeta” szerint eddig elnézte a magyar kormány a kék-veres-sárga lobogókkal, pántlikákkal való tüntetést. Igaz, de ezen elnézésnek is van határa s ezt a határt az Iridente, a Hora, Kloska, Crisán ünneplés, a Horea Album eléggé kijelölték. Kilátszott, mint mondani szokták, a ló lába. Próbálna még valamelyik párt Romániában, hogy ignorálja az unió után törvényesen elfogadott lobogót és kezdjen tüntetni Moldva-Muntenia uniója ellen akár Moldova kék-veres, akár Oláhország kék-sárga lobogóival. Akkor lenne meg az igazi hadd el hadd; akkor jöne fel a batausok csillaga.

Már pedig ha szent Románia lobogója Romániában, melyet büntetlenül félrelökni nem szabad: Magyarország lobogója is épen olyan. Jó lesz ezt idehaza is megszívlelni. Ám, a „Gazeta” szerint: „az ő románásai nem vádolhatók, hogy idegen színekkel ékesítették fel magukat. A románnak nem szokása idegen tollakat rakni magára.” Kimutattuk, hogy a kék-veres-sárga lobogó 1859 óta Románia lobogója, ezt maga a „Gazeta” is elismeri. Mi tehát, ha nem idegen toll magyar állam polgárra nézve a kék-veres-sárga szín? Épen nagyon is idegen toll, még pedig olyan idegen toll, mely alatt Erdélynek Magyarországgal törvényesen végrehajtott uniója ellen történik a tüntetés. Hiszszük, hogy ez nem tetszik a „Gazeta”-nak; de erről meg mi nem tehetünk. Azt is megengedjük, hogy a románficsorások nagyobb része nem tudja, hogy mit cselekszik, midőn az idegen színű szalagokkal, pántlikákkal, derék-kötőkkel — briu — és kardákkal tüntet, de tudják ám az írástudók — cirturarii — a lap-szerkesztők, vezércikkírói s van bizonyosan gondjuk arra, hogy az idegen tollak hordozóit annak jelentőségével megismertessék. Idegen színek-e Erdély régi színei? Ezt kérdezi a „Gazeta.” Hát nem tudná-e a „Gazeta”, hogy valamint Moldva-Oláhország volt színei, miután e két országból Románia lett, a történelem színei: úgy a volt Erdély színei is, miután az unió másodszor is törvényesen végrehajtatott, reánk nézve idegen színek; nem tudná-e a „Gazeta”, hogy miután Románia a kék-veres-sárga lobogót, azaz a volt Erdély színeit fogadta el, magyar állampolgárra nézve Románia lobogója idegen lobogó. Nagyon is jól tudja. Azt meg mi nem akarjuk tudni, hogy volt-e, nem volt-e célzatoság abban, hogy Románia a volt Erdély: nagyfejedelemség színeit választotta. Nem gyanúsítunk, ámbár a 60-as években az Erdély elfoglalására célzó gyerekeskedéseknek naponta tanui voltunk.

Természetes, hogy legalább mi komolyan soha sem vettük; mert természetellenesnek tartottuk, hogy a veréb elnyelje a sast, hogy Románia bekeblezze Ungariát. A „Gazeta”, mint a vízbefuló a szalmaszál után, úgy kapkod azon érv után, hogy: „Lám Budapest színei is a kék veres sárga, sőt az olasz lobogó is olyan mint a magyar állam lobogója!” Budapest nem 1848-ban s nem is 1859 azaz Moldva-Muntenia uniója után választotta a kék veres sárga lobogót, az olasz állam színei, igaz, megvannak a magyar állam lobogóján is, de más sorrendben. A szászok volt színei is épen azok, melyek a volt Moldova lobogóját képezték; de mindez csak volt.

A volt Erdély színeit mi jögon tulajdonítja el a „Gazeta” mint az erdélyi románság külön nemzeti jellegének külső, megkülönböztető jelvényét? Tetszett ezt nekik, mint ő mondja, 1848-ban a feledékenység öléből kiragadni és belőle erdélyi oláh lobogót csinálni; de hol és kinek tudtával melyik országos törvény szentesítette ezt? Mi ilyent nem ismerünk; mi a kék veres sárga lobogót 1859 óta Románia lobogójának tekintjük, ilyennek tekinti a „Gazeta” is; tehát ő ma Románia lobogóját védelmezi. Ne tessék tehát keseregni, ha a magyar lapok ezt, a „Gaz.” szavai szerint, árulásnak — tradare — tekintik, s ha szónéklül nem hagyhatják, midőn a G. Románia mai színeit az erdélyi románok tehát magyar állampolgárok, tulajdonának hirdeti, — ca alu loru propriu.

Gazda — erdőmester.

„Figyelmet érdemel az is, vajjon a városi erdőmesternek és gazdásznak a tanácsban való részvétele helyes-e.”

Ezt mondja leiratában a belügyminiszter, melyet megelőzőleg már ismertettünk.

És csakugyan, ez figyelmet is érdemel. Látszólag csekélység, formalitás az egész, de tényleg nem. Az első kérdés, mely itt felmerül: kik jogosítvák alkotni a városi tanácsot?

Bizonyára csak a polgármester, mint elnök, a tanácsosok, főorvos és városkapitány s főgyőző, mint önálló, független tisztviselők. A függetlenséget csak a közigazgatás azon ágára értjük, melyet egy-egy képvisel.

Az erdőmester és gazda a tanácscsal szemben nem mellérendelt, hanem alárendelt viszonyban van. Ugy az erdőmesternek, mint a gazdának a tanács kell, hogy megadja instrukcióit, rendeleteit, melyeket feltétlenül teljesíteni kötelesek.

Ily körülmények között lehetnek-e ők tagjai azon tanácsnak, mely fölöttük s velők rendelkezik? Szerény véleményünk szerint nem.

Szakkérdésekben a tanács véleményét kérhet és kér is az erdőmestertől, vagy gazdától. Ily ügyeknél részt vesz a tanácsban, de nem mint szavazójogosult tanácsstag, hanem mint szavazat nélküli referens, avagy véleményadásra behívott szakértő.

Ez rendjén van, sőt jó közigazgatást az illető szakértők közbevonása nélkül képzelni sem lehet.

De viszont a jó közigazgatás megkívánja, — mint ez esetben a városnál is, — hogy az alárendelt tisztviselő ne helyeztessék egy rangba a fálánál felsőbb rangual s hogy a tisztviselők között legyen meg a fegyelem — természetesen a kollégialitás keretén belül.

A feljebbvaló érvényesítse befolyását az alantas tisztviselőre oly mértékben, a mint azt a hivatal érdeke megkívánja. E nélkül jó ügyvezetés nem képzelhető.

Épen ezen szempontból nem tartjuk indokoltnak, hogy a városi erdőmester és gazdász hivatalból tagjai legyenek a tanácsnak, sőt épen kívánatosnak tartjuk, hogy a tanácsban más, mint a polgármester és tanácsosok, főjegyző, városkapitány és főorvos mint szavazóképes tagok helyt ne foglalhassanak. Minden más csak szavazat nélküli előadó, szakértő lehet. Különben az új községi törvény már intézkedik erről.

Ajánljuk ezt a városi képviselőlet figyelmébe.

A kolera Fiumében.

(Saját tudósítónktól.)

Fiume, 1886. július 15.

A járvány a mai napon kissé csendesebb módon viselte magát s a kolera-bizottság működése inkább általános egészségügyi intézkedésekre szorítkozott. Megalakult az első önkéntes kolera-bizottság is, mely valódi ösmegtagadással vállalkozott emberbaráti hivatására. Jelenleg még három bizottság van alakulóban, melyekhez máris jelentkeztek tagok az előkelőbb osztályokból.

Legujabb hírként jelenthetem, hogy gróf Zichy Ágost fiumei kormányzó kérelmére Tisza Kálmán belügyminiszter Oláh Gyula doktort küldi le városunkba, az egészségügyi viszonyok tanulmányozására. A jeles tudóst itt már ma várják s Ciotta podesta lakást is rendelt számára.

A kolerabetegek és az elhaltak családjainak javára a gyűjtés szép eredménnyel folyik. Az egyszerű munká nép versenyez a jótékonyásban a tehetősebb osztálylyal s egyre-másra küldi szerény filléreit a jótékonyaság asztalára. A mai gyűjtés eredménye 684 frtra rug. Szeretném, ha fölszólításomnak több eredménye lehetne Budapesten. A hazafias sajtó kezébe vehetné az ügyet, mert a nyomor itt igazán borzasztó. A kikötői munkások közül 400-nál többet bocsátottak el, a rizshántoló- és petróleumgyárak, tekintve a sürűn előforduló koleraeseteket, be akarják szüntetni a munkát. Ily körülmények között igazán áldás volna a gyors segély.

Ma bejártam a kórházakat. A kolera kórházban jelenleg 4 férfi- és 3 nőbeteg van még. A működő orvosok igazi önfeláldozással dolgoznak s megérdemlik, hogy nevüket a nagyközönség is ismerje. Az orvosok a következők: dr. Munich, dr. Inrandich, dr. Simonich, dr. Grossich, dr. Randich, dr. Nacinovich, dr. Dumsich dr. Carminati, dr. Catti, dr. Ricci, dr. Vauchmig, dr. Holtzabek, dr. Phillepich és dr. Seemann. E három utóbbi orvosnak van legnehezebb tiszte; ők boncolják fel a kolerában elhaltakat. Megjegyzem, még Polessi Francesco rendőrkapitány működik az orvosok mellett, nem kevesebb önmegtagadással.

A kórházak előtt mindig nagyobb néptömeg áll. Négy feketetáblán hirdetik az újabb betegedési és haláleseteket, magyar, horvát, német és olasz nyelven.

A mai halálesetek és újabb betegedések a következők:

Toffel Ferencz süssági 60 éves szolga már néhány nap óta beteg, de titkolta állapotát, mert félt az orvosoktól. A titkolódzás eredménye az lett, hogy ma az-iai kolerában meghalt.

Süssákról jelentik, hogy Jug Mihály nevű munkás ma pár órai küzdelem után meghalt. Egy ismeretlen nevű kereskedőt ma délután jeleztettek betegnek Süssákról.

Zár Antal 42 éves fiúmei hivatalnokot ma délután jelentették betegnek. A beteg citta-vecchiai lakásán borzasztó kinok között fetrengett. Mikor az orvosi bizottság megérkezett ellenállt a vizsgálatnak s dühöngeni kezdett. Csak küzdelem után sikerült őt megfékezni és az orvoságot szájába önteni.

Vran Berla, csáktornyai születésű vasúti konduktor neje ma reggel beteg lett; az Otmari villában rögtön megjelent az önkényes bizottság orvosok kíséretében és kezelés alá vette. A beteg állapota igen aggasztó.

Ma este érkezett városunkba a gráci „Maria” nevű női szerzet 7 tagja s a városon kívül lévő viláiban kelyezkedtek el. A Maria-nének külön kórházat rendeznek be; de egyelőre csak a rizshántoló és petroleumfinomító gyárakban kezdték meg működésüket, hogy esetleges betegedési eseteknél kéznél legyenek.

A városi tanácshoz érkezett táviratok szerint Felső-Olaszországban a kolera nem hagyott alább, de Triesztben ma nem fordult elő újabb betegedési vagy haláleset.

Székelyföldi iparmuzeum.

(Vége.)

A szak-rajzművek beszerzésénél nemcsak azon nehézség állt az intézet szervezője előtt, hogy az idevágó kiadványok többnyire oly befektetést igényelnek, mely messze túlhaladja szerény anyagi eszközeinket, hanem az is, hogy a külföldön bő számban megjelenő és minden műves iparágat felölelő rajzművek leginkább a magasabb iparművészeti fokon álló s azért költségesebb kivetelre vannak tekintettel. Hazánkban e téren még csak alig számbavehető kezdemények léteznek, úgy, hogy csaknem kizárólag a külföldi művekre utalva, ezekből olyanoknak összegyűjtésére kellett szorítkozni, melyek leginkább megfelelnek kézműiparunk jelen színvonalának, s melyek egyszersmind alkalmasak a selejtes olesó bécsi colportage-rajzlapokat kiszorítani.

Nem kevésbbé szegények vagyunk a mi az ipari szakkönyveket illeti, melyeknél — nem úgy mint az internónális nyelvű rajzmintáknál — a hazai publikációkra kellett szorítkoznunk; és ha könyvtárunk csak néhány kötetet mutathat fel — holott például csupán egy weimari czég közel 300 szakművet adott ki a különféle mesterségek és gyáriparágak technikai ismeretköréből — ez arról tesz szomorú bizonyosságot, hogy nekünk az ipari szaktudományoknak irodalmi fejlesztése körül nemcsak, hogy sok tenni valónk van, hanem hogy más iparos-országokkal szemben még csak a kezdet kezdetén állunk.

Pótolva találják azonban az iparos és kereskedő körök e hézagot a könyvtárunkban betekinthező több száz illusztrált árjegyzék és katalógus által, melyeket úgy hazánk, mint a külföld elsőrendű ipari beszerzési forrásaival megismertetik. Egyikori könyvtár nagyszámban tartalmaz egy-egy rajzalbummal vagy szakavatott segédkönyvvel felérő példányokat, melyek számot adnak a némely iparágban elért, iparosaink által legtöbbnyire alig sejtett haladásról és egyszersmind megismertetnek oly találmányokkal és javításokkal, oly alakzatokkal és szerkezetekkel, a melyeknek a gondolkodó iparost a gyakorlati alkalmazás megkísérlésére fogják ösztönözni. És ha úgy tűnhetik fel, hogy a beszerzési források e rendszeres feltárása káros kihasználással lehet a kereskedésre, a melyeknek „üzleti titkai” most már mindenki által hozzáférhetővé vannak: csak arra utalhatunk, hogy a kereskedő hivatása a legjobbat, legújabbat és legutányosabbat a közönségnek nyújtani. A helyi kisiparos ritkán fogja szerény szükségletét közvetlenül a budapesti vagy bécsi, még ritkábban a nürnbergi vagy stuttgarti, berlini vagy frankfurti, brüsszeli vagy zürichi gyártelepekből beszerezni és ha ismeretkörének szélesbülése folytán fokozott igényekkel lép fel a helyi kereskedésnél, ennek nemcsak feladata, de jól felfogott érdeke is az iparos számára a legkövetesebb segédeszközök megszerzését közvetíteni.

Kitértünk e kérdésre ezen a helyen még azért is, mert azon néhány száz czég, mely java gyártmányainak mintáival is képviselve van, szintén csak akkor csinálhat versenyt a helyi kereskedésnek, ha ez a

fentiekben jelzett hivatását fel nem ismerné, ám bizony hiszszük, hogy kellőleg felismerendi.

* * *

A székely művelődési és közgazdasági egyesület által saját szerény anyagi eszközeivel és saját kezdeményezéséből létesített intézet kétszeresen fontos hivatással bír, egy beláthatatlan időre szükségessé vált és a legkeletibb hazarészre legsúlyosabban nehezedő gazdasági háboru által teremtett helyzettel szemben.

Ha pedig a székely iparmuzeum így egyik hatályos tényezője azon ökonomikus átalakulásnak, melynek egészséges alapokon való elősegítése a kormány éber gondoskodásának tárgyát képezi, a most már kész intézettől a magyar kormány nem fogja megvonni hathatós anyagi és erkölcsi támogatását.

Kész, de nem befejezett iparintézetet bocsát e-zennel az egyesület a székely közönség használatára. A kiépítés, a fejlesztés és értékesítés az érdekelt társadalmi tényezők feladata; tőlük függ, hogy a Székelyföldi Iparmuseum ne csak maradó segédforrást képezze, hanem egyszersmind állandó fokmérője is legyen a székelység nehéz időkből is igazolt kulturális életrealitásának.

Városi ügyek.

Szolgálati utasítás a brassói városi rendőrség számára.

(Vége.)

28. §. A tizedes. A rendőrtizedes a szolgálatban tökéletesen tapasztalt s megbízható legyen, hogy az alárendelt rendőrököt megfelelőleg vezethesse s oktathassa.

Az őrszobában szolgálat vezetése, továbbá kerületében az összes szolgálat részletes ellenőrzése az ő kötelessége a jelen utasítás értelmében. Ő teljesíti azon különös rendelkezéseket, melyek esetről-esetre előjárótól neki adatnak.

Legyen a tizedes szolgálatában és azonkívüli magatartásában teljesen feddhetetlen, hogy már erkölcsi befolyása által szerezzék meg azon tiszteletet, melyet a szolgálat egy előjárótól kíván.

Általában alárendeltjeinek minden tekintetben mintakép és példaul szolgáljon.

Legyen tapintatossága, értelme, önállósága, nemkülönben legyen erélyes és megfontoló, de tetteiben is mérsékletes, mely tulajdonságok nélkül nehéz felelősséggel járó balfogások elkerülhetlenek volnának.

Mint szakasz (kirendeltségei) parancsnok tisztező tizedestől naponta a rendőrhadnagynak jelentés teendő az alárendeltjeitől jelentett áthágásokról, kisebb rendőri esetek és hiányosságokról, melyek következtében letartóztatás nem történt, továbbá tett észrevételekről, melyek azonnali közbelépést szükségessé tevének.

Fontos, sürgős vagy feltűnést okozó esetekről a jelentés azonnal megteendő, hasonlóképpen az alárendelt rendőrségnél előforduló rendellenes magatartásról is.

A tizedes köteles a rendőrhadnagy által kijelölt mód szerint szakassza embereivel iskolát tartani.

39. §. A fegyelmi bizottság összehívása, eljárása. Minden valamely tag leléptetésére vagy elbocsátására czélzó indítvány szolgálati uton a hadnagy vagy ennek helyettese által a városkapitányhoz beterjesztendő, mely eléggé okadatolva legyen és a netaláni tanuk nevét is tartalmazza.

A városkapitány ezen indítványt egy rendőrhivatalnoknak, mint előadónak adja át, ki a szükséges vizsgálatokat megejti, a tanukat kihallgatja, és a bizottmányi gyűlésben a pontosan megállapított tényálladékat előadja, a nélkül, hogy szavazási jogát gyakorolná.

A fegyelmi bizottmány 5 (öt) szavazóból kell álljon, és pedig:

a városkapitány vagy ennek helyetteséből mint elnök, a rendőrhadnagyból, egy altiszt és 2 rendőrből; ez utóbbi három, minden esetben külön, írásbeli szavazás által, az összes rendőrlegénység által választandó.

Se a fegyelmi bizottmány tagjai, se az előadó nem lehetnek az illető egyén közvetlen előjárói azon időben, midőn a fegyelmi vétség elkövetett, mely a vizsgálatot okozza.

A gyűlésben az előadótól az eset minden részleteivel előadandó. Erre az elnök megnyitja a tárgyalást és legelőbb a legfiatalabb rendőrt szólítja fel szóllani.

Az elnök tartózkodjék minden megvitatás vagy vélemény-nyilatkozattól.

Minden tag indítványokat tehet, melyek felett szavazási többséggel hozatik határozat.

Ha az a határozat, hogy még további vizsgálátok szükségesek, úgy az ügyirat azonnal visszaadandó az előadónak és a gyűlés elnapolandó.

Ujabb gyűlésnél, mely a legrövidebb határidő alatt elrendelendő, ugyanazon tagok működnek.

Ha a vétkeesség kérdéséről történik szavazás, — úgy a szavazatok a fent jelölt sorrendben adandók be. Szavazat egyenlőségénél az elnök dönt.

A fegyelmi bizottmány határozata a városi tanácsnak bejelentetik, melynek jogában áll a büntetést jóváhagyni, enyhíteni, súlyosbitani, vagy esetleg az elbocsátást elrendelni.

Sz. 317/1886. Fenti szolgálati utasítás a tek. városi képviselői testületnek 1886. évi febr. 10-én tartott közgyűlésében hozott határozatával jóváhagyott.

Brassó, 1886. márczius 9-én,

a városi tanács.

Brennerberg s. k.,

polgármester.

Boyer s. k.,

jegyző.

Helyi és vidéki hírek.

Kinevezések. A vallás- és közoktatási miniszter a brassói állami főreáliskolánál betöltendő három tanzékra: dr. Hoffmann Frigyes pozsonyi ág. ev. főgimnáziumi rendes tanárt; Mika Sándor kolozsvári kir. tud. egyetemi magántanárt, és Ruby Mirosláv váci kir. sikepnéma-intézeti rajztanárt rendes tanárokká nevezte ki.

Felhívás. Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassómegei fiókegyletének választmánya ezennel felhívja mindazokat, kik a Kolozsvárt augusztus 29-én tartandó központi közgyűlésre Kolozsvárra kívánnak utazni, sziveskedjenek f. hó 25-ig szíval vágy irásban e lap szerkesztőségében jelentkezni, hogy vasúti jegyekről s lakásról előre lehessen gondoskodni. A bejelentésnél közlendő az utazó személyek száma és hogy elszállásolásra igényt tart-e az illető, avagy nem.

Öngyilkosság. Möller Ámália, 26 éves hajadon, pinczérnő, ki utolsó időben az itteni Eszterházy-pinczében volt alkalmazásban és onnan ezelőtt 6 héttel elbocsátott, f. hó 17-én délelőn anyja lakásának padlásán agyonlőtte magát. A lövést fejének jobb felére irányozta is rögtön meg is halt. Egy levelet hagyott hátra, mely igen értelmesen van írva, melyben özvegy édes anyjától és két nővérétől érzékenyen búcsút vesz. Tettének okául megcsalt szerelmet emlitenek.

Lóverseny. A helyben allomásozó II. huszárezred tisztikara f. hó 18-án minden tekintetben kitűnően sikerült lóversenyt rendezett. Az idő nagyon kedvezett. Közönség óriási volt s nem tulunk, ha a jelen voltak számát 3—4 ezerre tesszük. Pályabírák voltak Gróf Schönfeld hadosztályparancsnok, gróf Pálffy ezredes, Saffin ezredes és Fogarassy alezredes. Pályafelügyelők (stewart) Beranek, Sprecher és Jungnikl századosok, Steiner Gölte és Römer főhadnagyk. A mérlegnél voltak: Maschauert és Hroch századosok. A bizottság pedig állott Saffin ezredes, Ballács őrnagy, Reuner és Thomae századosok, Kornitz és báró Gablencz főhadnagyk, Haas és Kyd hadnagyk. Összesen volt hat futás. Az I-re, t. i. saját lovakkal való versenyre nevezett 15. Elsőnek érkezett be Markovics hadnagy „Deli”-je, másodiknak Römer főhadn. „Dandy”-je. A II. futás a közhuszárók vadászversenye volt. A III. tiszt lovak steeple-chasseja volt 3200 m. távolra 1 m. magas és 2 m. széles akadályokkal. Elsőnek érkezett be Hroch százados „Apafy”-je, másodiknak Crestel főhadnagy „Cylinder”-je, harmadiknak Markovics hadnagy „Desdemoná”-ja. A IV. futás steeple-chasse volt altiszteknek. Az V. kis steeple-chasse 3200 m. távolsággal, melyben elsőnek érkezett be Greissing hadnagy „Orfan”-ja, másodiknak Hroch százados „Olaf”-ja. Az utolsó egy nagy akadályverseny volt 4000 m. távolsággal s 10 akadálylyal. Az első díjat Kyd hadnagy „Commencement”-ja, másodikik Calm hadnagy „Jeanne”-ja nyerte meg. — A futtatáson mind végig ott volt gróf főispán ur ő méltósága.

Szerencsés baleset. Tegnapelőtt, vasárnap este, 9 órakor itteni cipész-mester Zikeli Mihálynál a csergepiazca 306. sz. a. házban tanulásban levő cipész inas, földvári születésű 16 éves Streiterdt György az egyemeletes ház padlásának egyik ablakából kiesett az utcára a kövezetre; szerencsére az esésben csak egyik kezét sértette meg.

Sikkasztó községi jegyző. Durmess Péter vidombáki községi jegyző sikkasztás váltóhamisítás következtében el van fogva. A büns maga jelentkezett a kir. ügyészségnél, mely azonnal le is tartóztatta. Az eset, mint értesülünk következő. Vidombáki polgárok gyakrabban azzal bízták meg Durmess jegyzőt, hogy Durmess jegyzőt, hogy pénzt adjak át neki a fekete-halmi előlegezési egyletbe való elhelyezés végett. Ő a pénzt el is helyezte — a maga zsebébe. Hogy azonban tette észrevétlen maradjon, meghamisította a betéti könyveket. Így üzte ezt — mint mondják — 1881. tevé már öt év óta, míg most nem titkolhatván azt tovább, önként jelentkezett. A szerencsétlen ember, ki könnyelmű életmódjának lett áldozata, nős. Évekig nem élt feleségével; most 6 hónapja ismét együtt éltek, mig nem ő a hüvőre vándorolt. Képzhetni, hogy Vidombák községben minő felháborodás uralkodik. Az általa így elsikkasztott összeg némelyek állítása szerint 13, mások szerint 15 ezer frtra rug.

Tanügy. Azon szülők, kik gyermekeiket a jövő tanévben a budapesti állami közép-ipartanodába kívánják adni, figyelmeztetnek, hogy ezután csak olyan tanulók vétetnek fel, a kik legalább a két havi szünetidőt gyakorlatban töltik s azt niteles bizonyítvánnyal igazolják.

A református zsidó hitközség már augusztus hó folyamán végleg megalakul s a közelebbi zsidó ünnepeken már az új ritus szerint fognak magyar nyelvű istentiszteleteket tartani. A hitközség legközelebb egy országos reformegyesület alakításának munkáját kezdi meg, miután az ország különböző vidékeiről egymásután érkeznek kérdezősködő levelek a hitközség elnökségéhez. Az egyesület czélja lesz a vidéken terjesztani a reform eszméjét s ott alakítani új hitközségeket.

Borzalmas tettét követett el sléziai Conradswal-deban egy 41 éves asszony, a ki másfél év óta özvegy. Junius 18-ikán szült ikret (két fiut) néhány nap előtt egy forró vízzel telt katlanba dugva megölte. A gyilkos nőt mult év szeptember havában bocsátották ki az örültek házából, s minthogy valószínű, hogy kegyetlen tettét is örültségségi rohamban követte el, ismét vissza vitték oda.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 6596./1886. alisp.

Hirdetmény.

Brassómege közigazgatási bizottsága az 1886. évi június hó 21-én kelt 344., 406. számú rendeletével

a törösvári törvényhatósági út 15—16. kilométer szakaszán lévő 9. számú át-eresz helyreállítását 214 frt;

a Tatrag-Zajzoni törvh. út 3—4. klm. 2. sz. hidnál korlátot 130 frt; a 11—12. klm. 6. sz. hidnál javítást 888 frt;

az ó-sánczi törvh. út 2—3. klm. 8. sz. hidnál új építést 286 frt 56 kr; a 4—5. klm. utparbiztosítást 257 frt 70 kr; a 6—7. klm. a 21. sz. hid új építését 336 frt 04 kr; a 14—15. és 16—17 klm. a 48. és 61. számú át-eresz építését 291 frt 62 kr;

a szentgyörgyi törvh. uton 8. klm. oszlopot 108 frt. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1886. évi július hó 24-ik napjának délelőtti 9 órájára a brassómegei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhívának, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annál inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Ajánlatok csak az egyes utak szerint fogadtnak el.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Brassó, 1886. július hó 8-án.

Roll Gyula,
(322) 2-3 kir. tanácsos alispán.

Pályázat.

A Brassóban felállítandó „Árnkövetítő irodánál” következő állomások töltendők be:

1. egy irodafőnöki állás évi 1500 forint fizetéssel;
2. egy könyvelői (egyszersmind levelezői) állás évi 800 frt fizetéssel;
3. egy utazói állás, kinek jövedelme megegyezés szerint állapíttatnék meg.

Az alkalmazás egyelőre egy évre szól.

Minősítési feltételek az első második állomásra: kimutatása kitűnő kereskedelmi ismereteknek s üzleti tapasztalatoknak; a három országos nyelv (magyar, német és román) ismerete szóban és írásban. Az utazói állomásra az országos nyelvek ismerete mellett még piaci ismeret s a hazai és keleti igényekben való tapasztalat, illetve jártasság.

Egyidejűleg kerestetik egy földszinti helyiség, két szobából álló, melyek közül egyiknek az utcára kell nyílnia.

A fennebbi állomásokra vonatkozó pályázati kérvények és ajánlatok a helyiségre július hó 29-én déli 12 óráig beadandók a bizottság ez idő szerinti alulírt elnökénél.

Brassó, 1886. július 12-én.

(321) 2-3 Dück József.

Ad 4619./1886. számhoz.

(309) 1-1

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gíró Sándor András hagyatéka végrehajtatójának Martinovits János hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 105 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Hosszúfalu határában fekvő, a hosszúfalusi 744. számú telekjegyzőkönyvben felvett 13., 73. és 1376. helyrajzi számú fekvőre az árverést 812 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1886. évi szeptember hó 21-ik napján délelőtti 9 órakor Hosszúfalu község irodájában megfogan-

dó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, végrehajtató és képviselője kivételével, készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1886. június hó 12-én.

A kir. törvényszék m. telekkönyvi hatóság.

Deési, elnök.

Jakab Alajos, jegyző.

Szám 2122.-1886.

(314) 3-3

Pályázati hirdetmény.

Brassómege felvidéki járásához tartozó Vidombák nagyközségben türesedésbe jutott községi orvosi állomás betöltésére ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állomás következőképen van javadalmazva:

- 1) 400 frt évi fizetés,
- 2) szabad lakás a piacon,
- 3) az orvosi halottkémlet fejében évenként 25 frt,
- 4) a huskémlet fejében darabonként 20 kr. minden mészarostól,
- 5) minden beteglátogatás után járó 20 kr. díj.

Pályázni óhajtok felhívának, miszerint képesítési okmányokkal felszerelt folyamodványukat folyó évi augusztus hó 7-ik napjának délutáni 6 órájáig alulírt szolgabíróhoz küldjék be.

Feketehalom, 1886. július hó 2-án.

Brassómege felvidéki járási szolgabírója,
Kostend Vilmos.

Szám 1133./1886. tllkvi.

(320) 1-1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint ügyvéd Theil Pál által képviselt Stossberger Antal és neje Rózi-
lia végrehajtatóknak — Kroner János és Oberth Sára végrehajtást szenvedettek ellen 35 frt tőke és járuléka iránti ügyében Schuster András késedelmes vevő ellen az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén lévő Sz.-Vesződ községi 132. számú telekjegyzőkönyvben A + 2. 3. rend-
s 631. és 1432. helyrajzi szám alatt Kroner János és Kroner szül. Oberth Sára tulajdonánál fölvetett, 311 frtra becsült és az 1885. évi február hó 28-án tartott árverésen Schuster András által megvett ingatlanokra az 1881. évi LX. törv.-czikk 185. §-a szerint késedelmes vevő Schuster András költségére és veszélyére az újabb árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1886. évi augusztus hó 9-én délelőtti 9 órája Szász-Vesződön a község házához kitűzetik.

1) Kikiáltási ár a 631. hrzi. számra nézve 202 frt, az 1431. hr. számra nézve 109 frt, — azonban az eladás a kikiáltási áron alól is megtörténni fog.

2) Az árverezni kívánók, végrehajtató kivételével, tartoznak az egyenkint kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kikiáltott kezéhez bánatpénzzel letenni, vagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

3) Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 60 nap alatt az árverés napjától járó 6% kamattal az erzsébetvárosi kir. adó- mint letéti pénztárnál, a letétek kezeléséről 1881. évi 39425. szám alatt kiadott igazságügyminiszteri rendeletben meghatározott módon lefizetni. — A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Medgyes, 1886. június hó 22-én.

A kir. járásbíróság m. telekkönyvi hatóság

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe Brassóban, a Czérna- és Nagy-utca sarkán lévő, dúsan felszerelt

butorraktárát.

Ugyanitt megrendelések mindennemű asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtnak.

Diófaournirok négyszögláb 3 krért kaphatók.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izlése s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel Knapp M.,
(213) 8-* fényképész.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

(149b)

15-

Kovácsnai és Keresztesy

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

Brassó, főter

ajánlják a legnagyobb választékkal és legdivatosabb női ruhaszövetekkel ujonnan ellátott raktárukat, u. m. lyoni selyem, faillek, merwelieuzok, bársonyok, gyapju, beige, crepp, loden és cachmirok minden divatos színben és feketében. Női és férfi öltöny-kelmék (posztók), mosó creton satin és toilek a legszebb mintákban. Benedict Schroll-féle chiffon, shirting és vásznak minden szélességben. Női és gyermek szalmakalapok és hozzátartozó diszek, u. m. csipke, virág, toll és szalagok; eső- és napernyők, icha, selyem, czérna-késztyűk minden ruha színben; továbbá legújabb mintájú csipke- és jutte-függönyök terítők, sofa, futó- és falszőnyegek igen előnyös árak mellett.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi és séta-háziruhák, eső- és porköpeny, felsők, mantillok készítésére pontos kiszolgálat és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Minden versenyt tulnyomó olcsó árak és szilárd kiszolgálat.

Figyelemre méltó

Tutsek E. temetkezési intézete Brassóban

Nagy-utca 543. szám, a Montaldo-féle czukrázattal szemben.

Alulírt temetkezési intézet ajánlja a nagyérdemű közönségnek előforduló halálesetek alkalmára jól berendezett raktárát, hol minden e szakmába vágó a temetkezéshez megkívántató cikkek dúsz választékban és feltűnő olcsó árakban találhatók.

Intézetemben bármikor szolgálhatok a legizlésteljesebben összeállított „Luxus” illetve finom halotti kiállításokkal is, melyeket nagyon illó árban számítok.

Továbbá átvállal intézetem mindennemű és rangu teljes kiállításokat. Kapu- és szobadíszítéseket osztály szerint, olyformán, hogy az illető gyászoló családnak semmi utánjárásra nem lesz szüksége, melyeket gyorsan, pontosan, izlésteljesen összeállítva, és jutányos árban elvégez.

Raktáramon dúsz választékban találhatók külföldi készítésű galvanizozott pléh koszorúk porcellán virágokkal díszítve, ugyancsak nagy kiválasztás a legelső bécsi gyártmányú művirág-szirkoszorúkból.

Koszoru-szalagok minden színben, a legolcsóbbtól a legfinomabb fajtáig.

Az intézet saját hallotti diszkocsija

a szükségelt halottvivőkkel együtt a nagyérdemű közönség becses rendelkezésére áll minden időben.

Bizományi gyári raktár a bécsi orsz. szab. hermetizációs légmentes érczkoporsókból minden nagyságban sima és diszes kiállításban.

Nagy raktár saját gyártmányú fakoporsókból minden fajta és nagyságban a legválasztékosabb kiállításokban és olcsó árakban.

Végül pedig utánjárás megkimélés és kényelem tekintetéből, van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a brassói halotti társaságban beállt tagoknak a halálesettel esedékessé vált részvényük „könyvecskéjük” intézetemnél készpénz gyanánt fogadtnak el a teljes értékben.

Előforduló haláleseteknél bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérni, és maradok kiváló tisztelettel

TUTSEK E.,

temetkezési intézet-tulajdonos.

(52) 13-24

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek.